

Der var ikke stillet ændringsforslag.

Lovforslaget sattes til forhandling.

Ingen bad om ordet.

Afstemning

Lovforslaget vedtoges med 87 stemmer mod 85 (S, SF, VS, Preben Lange (Grønl.) og Steenholdt (Grønl.)).

Formanden:

Lovforslaget vil nu blive tilstillet statsministeren.

Den næste sag på dagsordenen var:

5) Tredje behandling af lovforslag nr. L 108:

Forslag til lov om ændring af ligningsloven og sømandsskatteloven. (Den skattemæssige behandling af arbejdstageres bidrag til arbejdsmarkedsuddannelsesfonden).

(Fremsat 7/12 83. Første behandling 9/12 83. Anden behandling 13/12 83).

Der var ikke stillet ændringsforslag.

Lovforslaget sattes til forhandling.

Ingen bad om ordet.

Afstemning

Lovforslaget vedtoges enstemmigt med 170 stemmer.

Formanden:

Lovforslaget vil nu blive tilstillet statsministeren.

Den næste sag på dagsordenen var:

6) Tredje behandling af lovforslag nr. L 78:

Forslag til lov om afgift af mineralvand, visse safter samt af læskedrikkoncentrater m.v.

(Fremsat 23/11 83. Første behandling 30/11 83. Betænkning 7/12 83. Anden behandling 13/12 83. Tillægsbetænkning 13/12 83).

Der var ikke stillet ændringsforslag.

Lovforslaget sattes til forhandling.

Forhandling

Sonja Mikkelsen (S):

Ved andenbehandlingen af dette lovforslag var bl.a. hr. Hagen Hagensen meget åben over for, at vi skulle diskutere denne sag en gang til i udvalget. Det blev fra fremskridtspartiets side henvist til udvalgsbehandling igen mellem anden og tredje behandling, men det viste sig fuldstændig at være et spil for galleriet. Der var ikke noget reelt ønske om overhovedet at komme ind i en drøftelse af indholdet af dette lovforslag. Der var ikke fra regeringspartierne side og, da det kom til stykket, heller ikke fra fremskridtspartiets side noget ønske om at ændre i dette lovforslag. Ikke engang ville man røre ved ikrafttrædelsesdatoen, f.eks. rykke den en måned af hensyn til branchens omstilling.

Hans Jørgen Jensen (S):

Der er jo ingen grænser for denne regerings fantasi, når det drejer sig om at skære ned på arbejdsløshedsunderstøttelserne og på efterlønsordningerne, når det drejer sig om at forhøje arbejdsløshedskontingentet med 80 kr. om måneden og nu sluttelig også om, at der skal ydes et bidrag til arbejdsmarkedsuddannelserne med 80 kr. om måneden.

Men når det drejer sig om at finde ud af, hvordan man skal føre en fornuftig alkoholpolitik her i landet, har denne regering overhovedet ingen fantasi. Når man skal have 240 mill. kr., siger man, at så lægger man bare noget på sodavandsafgiften uden i og for sig at tænke på de store problemer, som det vil medføre.

I Danmark har vi 500.000 mennesker, der er ramt af alkoholens forbandelser, men regeringen sidder bare med armene over kors og foretager nedskæringer, og jeg kan . . .

Formanden:

Jeg må bede om ro i salen under forhandlingerne.

Hans Jørgen Jensen (S):

Jeg ved godt, at det ikke er noget, der interesserer så forfærdelig meget, dette at høre

[Hans Jørgen Jensen]

om alkoholpolitikken, så man kunne måske godt tænke sig, at det er derfor, der er sådan en uro, men jeg synes, der er nogle kendsgerninger, der skal frem på bordet ved denne lejlighed.

Da vi havde den tidligere indenrigsminister i den socialdemokratiske regering, hr. Henning Rasmussen, fik man for første gang i Danmark en egentlig alkoholpolitisk målsætning, og man havde en minister, der forstod de problemer, der er for de mange familier ude omkring. Det var en minister, der forstod, at man virkelig måtte gøre noget på oplysningsarbejdets område for at hamle op med det store misbrug, der er.

Vi socialdemokrater og vi afholdsfolk er ikke af den opfattelse, at det er forbruget, der skal sættes ind imod, det er misbruget, og her har man en indenrigsminister og en regering, der helt afgørende vender ryggen til problemerne. Derfor synes jeg, den danske befolkning skal vide, at i går lykkedes det et flertal her i tinget ved finanslovsafstemningen . . .

Formanden:

Jeg håber, det har tilknytning til det forslag, vi behandler.

Hans Jørgen Jensen (S):

Jeg mener bestemt, det har noget med det forslag at gøre, for man oplevede, at både det konservative folkeparti, venstre, CD og også kristeligt folkeparti, der altid har slået sig til ridder på at være dem, der ville alkoholmisbruget til livs her i landet, stemte for, at vi skulle have en øget sodavandsafgift, der i virkeligheden betyder, at mange mennesker måske i stedet for at drikke sodavand går over til at drikke spiritus. Derfor har denne afgift noget med spirituspolitikken at gøre.

Jeg vil gerne oplyse folketinget og den danske befolkning om, at i 1915, før man fik en egentlig forøgelse af afgifterne, var spiritusforbruget 6,30 l pr. person, og efter at man fik den forøgede afgift i 1917, har man haft et konstant forbrug fra 1920 på 3-4 l pr. person om året frem til 1965, hvor man så ikke fik, kan man sige, en slags pristalsregulering af spiritusafgifterne. I dag har vi en fordobling af forbruget, nemlig på næsten 10-11 l pr. person, fordi man ikke har en fornuftig afgiftspolitik.

Og så kommer regeringen her og fortæller, at denne sodavandsafgift ikke har noget med vores spiritusforbrug at gøre. Jo, det har den i høj grad, og derfor synes jeg, at dette forslag godt kunne trænge til at blive nedstemt. Jeg vil i virkeligheden håbe, at der også i kristeligt folkeparti er nogle mennesker, der vil tage deres stilling op til overvejelse og stemme imod denne lovgivning. Det er en urimelighed, at den gennemføres.

Må jeg så bare slutte af med at sige, at i øvrigt mener jeg, der skal gives mange flere penge til alkoholoplysningen i Danmark, til Lænken, til IOGT, ja, på alle områder.

(Kort bemærkning).

Bernhard Baunsgaard (RV):

Jeg forstår, at hr. Hans Jørgen Jensens betragtninger er meget og dybt alvorligt ment, og det glæder mig. Jeg gør så bare opmærksom på, at det, at vi undlader at stemme til en mineralvandsafgift, ikke ændrer på den kendsgerning, at i 1940 kunne man købe godt 4 bajere for en timeløn, og i 1983 kan man købe 15½. Det er det, vi skal have ændret. Jeg håber, at vi i fællesskab kan lægge pres på, sådan at vi får et flertal for de lovforslag, vi allerede har fremsat om dette.

Lawaetz (FP):

Folketingsarbejdet er noget mærkeligt noget. På en dag, hvor man skulle synes, at medlemmernes hjernevindinger skulle gå i en anden retning, snakker vi om sodavand. Og det er selvfølgelig en vigtig sag.

Når jeg kommer op i det hele taget, er det for det første for at sige, at det er helt forkert, når fru Sonja Mikkelsen siger, at dette ikke har interesseret fremskridtspartiet. Det er længe siden, vi har brugt så meget tid på et lovforslag som dette om sodavand, som er blevet af landsomfattende interesse.

Og jeg er da enig med hr. Hans Jørgen Jensen i hans udmærkede afholdsarbejde. Jeg kan bare ikke forstå forbindelsen. Han siger: vi socialdemokrater og vi afholdsmænd. Indicerer det, at man er mere afholdende i socialdemokratiet? Det tror jeg ikke.

Men sagen er ganske enkelt – og det er sørgeligt, det tror jeg alle synes – at økonomien er sådan, at man skal ud og tage afgift af saftvand, blandede safter og de lækredrikke, vi glædede os over som børn. Det er

[Lawaetz]

trist, men den nuværende regering skal nu ikke alene have skylden for, at vi på grund af den dybt alvorlige situation skal have 52 mill. kr. hjem på saftevand.

Vi synes ikke om det, men det er forligsstof, og jeg vil bare sige – det tror jeg fru Sonja Mikkelsen vil give mig ret i – at hvis nogen har arbejdet for at få denne lov gjort så fornuftig som muligt, så er det også mit parti.

(Kort bemærkning).

Sonja Mikkelsen (S):

Ja men hr. Lawaetz' parti har ikke haft mod til at tage konsekvensen af de holdninger, som det har givet udtryk for.

Jeg vil gerne spørge hr. Bernhard Baunsgaard, om det er rigtigt forstået, at hr. Bernhard Baunsgaard undlader at stemme til denne lov. Sådan forstod jeg det, og det vil jeg gerne have en forklaring på, også i betragtning af, at hr. Bernhard Baunsgaard er medunderskriver på tillægsbetænkningen og indstiller forslaget til vedtagelse.

(Kort bemærkning).

Hans Jørgen Jensen (S):

Hr. Lawaetz siger, at vi har jo store ting på dagsordenen her i dag, og så står vi og taler om sodavand. Det er lidt nedvurderende. Jeg vil sige, at vi taler om 500.000 menneskers problemer, når vi taler om afgifter på øl og spiritus. Derfor er det et meget stort problem, og ikke bare noget, man kan slå hen med en bemærkning om, at vi taler om sodavand.

Så vil jeg sige, at selvfølgelig er det ikke sådan, at socialdemokrater er mere afholdende end folk er i almindelighed, men i modsætning til de borgerlige partier – herunder kristeligt folkeparti, som jeg meget gerne vil appellere til om at stemme imod denne lovgivning i dag, hvis det mener noget med sine holdninger – har socialdemokratiet erkendt, at der må gøres noget. Denne regering samler bare 240 mill. kr. ind på en tvivlsom afgift uden at bruge fantasien, og man kan i virkeligheden sige, at man er med til at øge misbruget af alkohol i Danmark. Det har man slet ikke tænkt på, da man gik ind for denne lovgivning.

Men jeg vil gerne her til slut stille et spørgsmål til kristeligt folkeparti: er det ikke sådan, at kristeligt folkeparti adskillige gange har stillet forslag om, at vi skulle have en fornuftig afgiftspolitik? Er det ikke sådan, at kristeligt folkeparti gang på gang har ført i marken, at man skulle øge bevillingerne f.eks. til det folkelige oplysningsarbejde på alkoholområdet? Hvorfor stemmer man så for denne lovgivning? Og hvorfor gik man i går imod, at man skulle justere tilskuddene til oplysningsforbundene på afholdsområderne?

(Kort bemærkning).

Bernhard Baunsgaard (RV):

Jeg skal gentage, sådan at også den socialdemokratiske ordfører forstår, hvad det er, jeg siger, at det hjælper ikke på spiritusmisbruget i Danmark, at man undlader at stemme for en mineralvandsafgift. Det, der er i vejen, er, at bajeren er blevet alt for billig siden 1940. I 1940 kunne man købe godt 4 bajere for en timeløn. I 1983 kan man købe 15½.

Den eneste form for alkoholpolitik, der har været ført i Danmark – det vil jeg sige sådan, at også den socialdemokratiske ordfører kan forstå det – er, at vi har søgt at gøre prisen høj på spiritus. Det har i mange år hindret et overdrevet spiritusforbrug i Danmark. Spiritus og øl er blevet for billigt nu. Derfor er den eneste holdbare udvej at fjerne afgifterne på spiritus og øl.

Jeg håber nu, at alle har forstået det.

(Kort bemærkning).

Lawaetz (FP):

Jeg vil godt gentage, at vi har mange andre vigtige ting på dagsordenen, og selvfølgelig er denne debat interessant. Jeg vil sige til fru Sonja Mikkelsen og socialdemokratiet, at vi kunne jo hurtigt komme ud i en gevaldig debat. Hvad med det nye oplæg til en ernæringspolitik? Hvor er coca-cola placeret i sådan noget? Man skal være meget forsigtig, også fru Sonja Mikkelsen, med at postulere forskellige ting. Det er ikke vor opfattelse, at man skal blande sig mere end højst nødvendigt. Men vi kunne få en helt fantastisk debat om det, vil jeg indrømme. Det er bare så enkelt i dag, enten man kan lide det eller ej,

[Lawaetz]

at vi er dér igen, at vi skal stemme for at få 240 mill. hjem i statskassen.

(Kort bemærkning).

Sonja Mikkelsen (S):

Det er jo lidt besynderligt, at hr. Bernhard Baunsgaard lægger så megen vægt på en afgift på øl og spiritus, når det er en sodavandsafgift, det er blevet til.

Hermed sluttede forhandlingen.

Afstemning

Lovforslaget

vedtoges med 87 stemmer mod 84 (S, SF, VS, Preben Lange (Grønl.) og Steenholdt (Grønl.)).

Formanden:

Lovforslaget vil nu blive tilstillet statsministeren.

Den næste sag på dagsordenen var:

7) Tredje behandling af lovforslag nr. L 87:

Forslag til lov om ændring af afskrivningsloven og forskellige andre skattelove. (Begrænsning af fradragsretten i visse lejeforhold (leasing)).

(Fremsat 30/11 83. Første behandling 2/12 83. Betænkning 8/12 83. Anden behandling 13/12 83. Tillægsbetænkning 13/12 83).

Der var stillet 9 ændringsforslag i tillægsbetænkningen.

Uden for tillægsbetænkningen var der ikke stillet ændringsforslag.

Ændringsforslagene sattes først til forhandling.

Forhandling

Lykketoft (S):

Sådan som der er meldt i tillægsbetænkningen, må man sige, at der ser ud til om lidt at blive vedtaget et forslag om indgreb mod leasing, som lukker nogle huller, fjerner nogle arrangementer, som vi er enige om har været utålelige, men som gør det ved hjælp af en tragt, der løber ud i en si.

Tragten er den lange tid, det har været for skatteministeren at fremkomme med et forslag, og den beklagelige kendsgerning, at det forslag, socialdemokratiet havde fremsat til ikrafttræden 1. november 1983, ikke kunne samle flertal.

Sien er, at man efterlader en række muligheder for skattespekulation, som det vil vise sig nødvendigt for folketinget at vende tilbage til i løbet af ganske kort tid.

Vi havde under andenbehandlingen en lang diskussion om skibsanparter, hvortil kun er at sige, at ikke blot ønsker man fra det borgerlige flertals side at tage de nødvendige og rimelige hensyn til beskæftigelsen på værfterne, man inviterer direkte til at gøre værfterne stadig mere afhængige af denne særprægede og samfundsøkonomisk lidet fornuftige finansieringsform.

Så er der bygningerne. Et flertal har mærkværdigvis – jeg siger »mærkværdigvis« i forhold til de diskussioner, der har været ført – ikke ønsket at afskære muligheden for forskudsafskrivninger på bygninger, der opføres med henblik på leasing. Det er meget beklageligt, for vi kan godt blive enige om, at det af mange praktiske grunde kan være ønskeligt at undtage bygningsområdet fra det generelle leasingindgreb.

Det er ganske overordentlig uforståeligt for mig, at det radikale venstre i sidste ende alligevel ikke vil medvirke til at afskære forskudsafskrivninger ved leasingarrangementer. Det vil medføre, at man også på dette område fortsat vil se en række odiose arrangementer, fordi der vil være en ganske betydelig afskrivningsmæssig likviditetsfordel ved bygningsarrangementer tilbage. Den ville ikke være bevaret, hvis man havde vedtaget det lille og fuldt teknisk gennemarbejdede, fuldt belyste ændringsforslag, socialdemokratiet og SF stillede til anden behandling og har genfremsat til tredje behandling, fordi vi måtte konstatere ved betænkningen til anden behandling, at de radikale ikke havde fået tid til at overveje konsekvenserne af forslaget. Det håber vi er sket i mellemtiden, men det ser beklageligvis ikke ud til, at vi får vores forhåbninger indfriet.

Vi har foreslået en ny og forhåbentlig klarere version, der skal forhindre omgåelse på et andet punkt, nemlig hvor man vil omgå begrænsningen i antallet af ejere til under 3 i regeringens forslag ved leasing af maskiner